

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. gruodžio 19 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — „Valstybės narės teismo“ sąvoka pagal SESV 267 straipsnį — Procedūra, skirta teisminio pobūdžio sprendimui priimti — Nacionalinių Audito Rūmų sprendimas dėl išankstinio leidimo valstybės išlaidoms — Nepriimtinumas“

Byloje C-363/11

dėl *Elegtiko Synedrio* (Graikija) 2011 m. liepos 1 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. liepos 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Epitropos tou Elegtikou Synedriou sto Ypourgeio Politismou kai Tourismou

prieš

Ypourgeio Politismou kai Tourismou – Ypiresia Dimosionomikou Elenchou,

dalyvaujant:

Konstantinos Antonopoulos,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro trečiosios kolegijos pirmininko pareigas einantis K. Lenaerts, teisėjai E. Juhász, G. Arestis, J. Malenovský (pranešėjas) ir T. von Danwitz

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė K. Sztranc-Sławiczek, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. birželio 14 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- K. Antonopoulos, atstovaujamo *dikigoro* D. Perpataris ir K. E. Proiskos,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou ir S. Vodina,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Patakia ir M. van Beek,

susipažinęs su 2012 m. rugsėjo 20 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: graikų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su:
 - Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 12, 20, 21 ir 28 straipsnių išaiškinimu,
 - SESV 153 straipsnio 1 dalies b punkto ir 5 dalies išaiškinimu ir
 - 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368) priede esančio 1999 m. kovo 18 d. sudaryto bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (toliau – bendrasis susitarimas) 3 punkto 2 dalies ir 4 punkto 1 dalies išaiškinimu.
- 2 Šį prašymą pateikė *Elegktiko Synedrio* (Graikijos Audito Rūmai), nagrinėdami *Epitropos tou Elegktikou Synedriou sto Ypourgeio Politismou kai Tourismou* (*Elegktiko Sinedrio* komisaras, atsakingas už Kultūros ir turizmo ministeriją, toliau – *Elegktiko Synedrio* komisaras) ir *Ypourgeio Politismou kai Tourismou – Ypiresia Dimosionomikou Elenchou* (Kultūros ir turizmo ministerijos audito tarnyba, toliau – audito tarnyba) ginčą dėl minėto komisaro atsisakymo patvirtinti šios tarnybos išduotą mokėjimo pavedimą dėl ministerijos darbuotojo Konstantinos Antonopoulou darbo užmokesčio.

Teisinis pagrindas

Graikijos teisės aktai

- 3 Konstitucijos 98 straipsnyje nustatyta:

„1. *Elegktiko Sinedrio* kompetencija visų pirma susijusi su:

- a) valstybės, taip pat vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės subjektų, kurių auditą jiems pavesta atlikti specialiuose įstatymuose, išlaidų auditu;
- b) didelės ekonominės vertės sutarčių, kurių šalis yra valstybė ar kitas šiuo tikslu valstybei prilyginamas teisės subjektas, tikrinimu įstatymų nustatytais atvejais;
- c) apskaitos pareigūnų, taip pat vietos valdžios institucijų ar kitų juridinių asmenų, kurie audituojami pagal a punktą, finansinių ataskaitų auditu;
- d) patariamąsios nuomonės pagal 73 straipsnio 2 dalį dėl įstatymų projektų, susijusių su pensijomis ar teise į pensiją suteikiančios tarnybos pripažinimu, ir kitais įstatymuose numatytais klausimais teikimu;
- e) pranešimo dėl valstybės finansinės ataskaitos ir balanso parengimu ir teikimu Parlamentui pagal 79 straipsnio 7 dalį;
- f) ginčų dėl pensijų skyrimo ir c punkte numatyto finansinių ataskaitų audito sprendimu;
- g) bylų dėl valstybės civilinės ar karo tarnybos tarnautojų, taip pat vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės subjektų tarnautojų atsakomybės už bet kokią valstybei ar tokioms vietos valdžios institucijoms arba kitiems viešosios teisės subjektams tyčia ar dėl neatsargumo padarytą žalą nagrinėjimu.

<...>“

- 4 Kodifikuotas *Elegktiko Sinedrio* statutus išdėstytas Prezidento dekretu Nr. 774/1980 (toliau – Prezidento dekretas).
- 5 Prezidento dekretu 17 straipsnio 1 dalis susijusi su *Elegktiko Sinedrio* kompetencija tikrinti, ar leidimai viešosioms išlaidoms buvo tinkamai suteikti ir ar jos atitinka visas susijusių teisės aktų nuostatas.
- 6 Prezidento dekretu 19 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad mokėjimo pavedimų, skirtų apmokėti ministerijų išlaidas, išankstinį auditą atlieka *Elegktiko Sinedrio* antrosios kategorijos teisėjai ar komisarai, einantys pareigas pagrindinėje atitinkamos ministerijos buveinėje.
- 7 Pagal Prezidento dekretu 21 straipsnio 1 dalį kompetentingas antrosios kategorijos teisėjas ar komisaras turi atsisakyti suteikti leidimą bet kokioms išlaidoms, kurios neatitinka Prezidento dekretu 17 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų. Jei dėl išlaidų į šį pareigūną kreipiamasi pakartotinai ir jis mano, kad išlaidos vis dar neatitinka šių sąlygų, jis turi perduoti klausimą kompetentingai *Elegktiko Sinedrio* kolegijai, kuri turi priimti galutinį sprendimą.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 8 Kultūros ir turizmo ministerijos audito tarnyba pateikė už šią ministeriją atsakingam *Elegktiko Sinedrio* komisarui patvirtinti mokėjimo pavedimą dėl K. Antonopoulos, kuris dirbo ministerijos senosios ir klasikinės antikos departamente pagal privatinės teisės reglamentuojamą terminuotą darbo sutartį ir buvo profesinės sąjungos vykdomojo komiteto narys, darbo užmokesčio už laikotarpį nuo 2008 m. lapkričio mėn. iki 2009 m. gegužės mėn.
- 9 *Elegktiko Sinedrio* komisaras atsisakė patvirtinti šį mokėjimo pavedimą, motyvuodamas tuo, kad minėtu laikotarpiu suinteresuotasis asmuo nebuvo savo darbo vietoje 34 dienas dėl atostogų veiklai profesinėje sąjungoje, o jo darbo užmokestis nebuvo sumažintas proporcingai šių atostogų trukmei.
- 10 Šiuo klausimu *Elegktiko Sinedrio* komisaras nusprendė, kad pagal taikytinas Graikijos teisės nuostatas pagal privatinės teisės reglamentuojamą terminuotą sutartį dirbantys viešojo sektoriaus darbuotojai turi teisę į nemokamas atostogas veiklai profesinėje sąjungoje, skirtingai nuo pagal neterminuotą sutartį nuolatiniu etatu dirbančių viešojo sektoriaus darbuotojų, kurie gali naudotis mokamomis atostogomis veiklai profesinėje sąjungoje.
- 11 Tačiau audito tarnyba vėl pateikė ginčijamą mokėjimo pavedimą minėtam komisarui patvirtinti ir konkrečiai nurodė, kad pagal privatinės teisės reglamentuojamą terminuotą sutartį dirbęs tariamas naudos gavėjas turi teisę gauti darbo užmokestį už dienas, kai nebuvo darbe dėl atostogų veiklai profesinėje sąjungoje, remiantis Respublikos prezidento dekretu Nr. 164/2004, perkeliančio Direktyvą 1999/70, kurioje įtvirtintas principas, draudžiantis diskriminuoti pagal terminuotas sutartis dirbančius darbuotojus, palyginti su panašiais nuolatiniais darbuotojais, 4 straipsniu.
- 12 Vis dėlto dėl naujo *Elegktiko Sinedrio* komisaro atsisakymo patvirtinti ginčijamą mokėjimo pavedimą kilo ginčas, dėl kurio sprendimo 2009 m. lapkričio 3 d. šio komisaro „neigiama ataskaita“ buvo kreiptasi į *Elegktiko Sinedrio* pirmąją kolegiją.

13 2010 m. liepos 1 d. posėdyje nagrinėjant minėtą „neigiamą ataskaitą“ kilo su Sąjungos teisės aiškinimų susijusių klausimų. Šiomis aplinkybėmis *Elegktiko Sinedrio* pirmoji kolegija nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar darbo užmokesčio mokėjimas arba nemokėjimas darbuotojui už laikotarpį, kai jis nedirbo dėl veiklos profesinėje sąjungoje, yra darbo sąlygos arba įdarbinimo sąlygos pagal ES teisę, būtent – ar įstatymo nuostatos, pagal kurias numatyta, kad veiklai profesinėse sąjungose suteikiamos nemokamos atostogos pagal terminuotą sutartį nenuolatiniu etatu dirbantiems viešojo sektoriaus darbuotojams, kurie užima pareigas profesinėje sąjungoje, yra „darbo sąlygos“ pagal EB 137 straipsnio 1 dalies b punktą ir „įdarbinimo sąlygos“ pagal Bendrojo susitarimo 4 punkto 1 dalį, ar šis klausimas patenka į darbo užmokesčio ir teisės jungtis į asociacijas sritis, kurioms netaikoma ES teisė?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar pagal privatinės teisės reglamentuojamą neterminuotą darbo sutartį nuolatiniu etatu valstybės tarnyboje dirbantis darbuotojas, kuris dirba tą patį darbą kaip ir pagal privatinės teisės reglamentuojamą terminuotą darbo sutartį nenuolatiniu etatu valstybės tarnyboje dirbantis darbuotojas, gali būti laikomas „panašiu“ darbuotoju pagal Bendrojo susitarimo 3 punkto 2 dalį ir 4 punkto 1 dalį, ar to, kad valstybės Konstitucijoje (103 straipsnis) ir atitinkamuose ją įgyvendinančiuose įstatymuose tokiam asmeniui nustatyta speciali įdarbinimo tvarka (kiek tai susiję su priėmimu į darbą ir specialiomis garantijomis pagal Konstitucijos 103 straipsnio 3 dalį), pakanka, kad jis nebūtų laikomas „panašiu“, todėl neprilyginamas pagal privatinės teisės reglamentuojamą terminuotą darbo sutartį nenuolatiniu etatu dirbančiam darbuotojui?
3. Jei į pirmesnius klausimus būtų atsakyta teigiamai:
 - a) kadangi iš nacionalinės teisės aktų nuostatų matyti, kad pagal neterminuotą sutartį nuolatiniu etatu valstybės tarnyboje dirbantiems darbuotojams, kurie yra profesinės sąjungos organizacijos komiteto antro lygio nariai, veiklai profesinėse sąjungose suteikiamos mokamos atostogos (iki 9 dienų per mėnesį), o tokias pačias pareigas profesinėse sąjungose užimantiems darbuotojams, kurie toje pačioje valstybės tarnyboje pagal terminuotą sutartį dirba nenuolatiniu etatu, veiklai profesinėse sąjungose suteikiamos tokios pačios trukmės, bet nemokamos atostogos, ar toks diferencijavimas yra antrosios kategorijos darbuotojų nepalankesnis vertinimas atsižvelgiant į bendrojo susitarimo 4 punkto 1 dalį?
 - b) ar antrosios kategorijos darbuotojų ribota darbo santykių trukmė ir tai, kad bendrai skiriasi jų darbo tvarka (įdarbinimas ir pareigų paaukštinimas, darbo santykių pabaiga) gali būti objektyvus tokio nevienodo vertinimo pagrindas?
4. Ar toks profesinės sąjungos narių, kurie pagal neterminuotą sutartį dirba nuolatiniu etatu valstybės tarnyboje, ir tokias pačias pareigas profesinėje sąjungoje einančių narių, kurie pagal terminuotą sutartį dirba nenuolatiniu etatu toje pačioje valstybės tarnyboje, diferencijavimas yra nediskriminavimo principo pažeidimas įgyvendinant su profesinėmis sąjungomis susijusias teises, kaip nustatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 12, 20, 21 ir 28 straipsniuose, ar toks diferencijavimas gali būti pateisinamas dviejų kategorijų darbuotojų nevienoda darbo tvarka?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtimumo

14 Pagal SESV 267 straipsnį Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti prejudicinį sprendimą dėl Sutarčių išaiškinimo ir Europos Sąjungos institucijų, įstaigų ar organų aktų galiojimo ir išaiškinimo.

- 15 Tokiam klausimui iškilus valstybės narės teisme, tas teismas, manydamas, kad sprendimui priimti reikia nutarimo šiuo klausimu, gali prašyti Teisingumo Teismą priimti dėl jo prejudicinį sprendimą. SESV 267 straipsnyje taip pat numatyta, kad tokiam klausimui iškilus nagrinėjant bylą valstybės narės teisme, kurio sprendimas pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiamas teismine tvarka, tas teismas privalo dėl jo kreiptis į Teisingumo Teismą.
- 16 Iš to matyti, jog tam, kad galėtų kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą, konkretų prašymą teikiančią instituciją turi būti galima pripažinti „teismu“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 17 Taigi reikia patikrinti, ar aplinkybėmis, kuriomis pateiktas nagrinėjamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, *Elegtiko Synedrio* laikytini teismu pagal SESV 267 straipsnį ir todėl jie gali pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą.
- 18 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tam, kad atsakytų į tik su Sąjungos teise susijusį klausimą, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi institucija yra „teismas“ pagal SESV 267 straipsnį, Teisingumo Teismas atsižvelgia į visas aplinkybes, t. y. ar institucija įsteigta pagal įstatymą, ar ji veikia nuolat, ar jos jurisdikcija yra privaloma, ar procesas šioje institucijoje pagrįstas rungimosi principu, ar ji taiko teisės normas ir ar yra nepriklausoma (žr., be kita ko, 1997 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Dorsch Consult*, C-54/96, Rink. p. I-4961, 23 punktą; 2005 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Syfait ir kt.*, C-53/03, Rink. p. I-4609, 29 punktą; 2007 m. birželio 14 d. Sprendimo *Häupl*, C-246/05, Rink. p. I-4673, 16 punktą ir 2008 m. gegužės 14 d. Nutarties *Pilato*, C-109/07, Rink. p. I-3503, 22 punktą).
- 19 Be to, nacionaliniai teismai gali kreiptis į Teisingumo Teismą tik nagrinėdami ginčą ir turėdami priimti sprendimą pagal teisminiam sprendimui priimti skirtą procedūrą (žr., be kita ko, 1998 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Victoria Film*, C-134/97, Rink. p. I-7023, 14 punktą; 2000 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Österreichischer Gewerkschaftsbund*, C-195/98, Rink. p. I-10497, 25 punktą ir minėto Sprendimo *Syfait ir kt.* 35 punktą).
- 20 Taip pat pagal nusistovėjusią teismo praktiką nepriklausomumo, kuris yra neatskiriamas nuo teisminės funkcijos, sąvoka pirmiausia reikalaujama, kad atitinkama institucija turėtų trečiojo asmens statusą sprendimą, dėl kurio pareikštas ieškinys, priėmusios valdžios institucijos atžvilgiu (1993 m. kovo 30 d. Sprendimo *Corbiau*, C-24/92, Rink. p. I-1277, 15 punktas ir 2006 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Wilson*, C-506/04, Rink. p. I-8613, 49 punktas).
- 21 Galiausiai reikia nustatyti, ar remiantis struktūriniais ir funkcijų kriterijais institucija turi teisę kreiptis Teisingumo Teismą pagal SESV 267 straipsnį. Šiuo klausimu pasakytina, kad nacionalinė institucija gali būti pripažinta „teismu“ pagal minėtą straipsnį, jei vykdo teismines funkcijas, o kitų jos vykdomų funkcijų, kaip antai administracinių, atžvilgiu toks statusas jai negali būti pripažintas (kiek tai susiję su Italijos Audito Rūmais, žr. 1999 m. lapkričio 26 d. nutarčių *ANAS*, C-192/98, Rink. p. I-8583, 22 punktą ir *RAI*, C-440/98, Rink. p. I-8597, 13 punktą). Institucija, kuriai pateiktas skundas dėl administracijos tarnybų priimto sprendimo, negali būti laikoma trečiuoju asmeniu šių tarnybų atžvilgiu, o kartu ir teismu pagal SESV 267 straipsnį, jeigu ji organiškai susijusi su minėta administracija (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Corbiau* 16 punktą ir 2002 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Schmid*, C-516/99, Rink. p. I-4573, 37 punktą).
- 22 Nagrinėjamu atveju pirmiausia iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad į *Elegtiko Synedrio* buvo kreiptasi dėl ginčo, kilusio vykdant išankstinę valstybės išlaidų kontrolę, tarp už Kultūros ir turizmo ministeriją atsakingo *Elegtiko Synedrio* komisaro ir šios ministerijos audito tarnybos.
- 23 Šiuo klausimu iš bylos medžiagos matyti, kad *Elegtiko Synedrio* komisaras yra *Elegtiko Synedrio* narys, pagal Prezidento dekreto 19 straipsnio 1 dalį komandiruojamasis į kiekvieną ministeriją, kad vykdytų išankstinę mokėjimo pavedimų, skirtų apmokėti atitinkamos ministerijos išlaidas, kontrolę.

Nagrinėjamas ginčas kilo dėl už Kultūros ir turizmo ministeriją atsakingo *Elegktiko Synedrio* komisaro atsisakymo patvirtinti išlaidas, atitinkančias pagal terminuotą darbo sutartį dirbančio darbuotojo darbo užmokestį už atostogoms veiklai profesinėje sąjungoje skirtas valandas. Šis atsisakymas buvo skirtas pradinį prašymą dėl mokėjimo pateikusiai institucijai, šiuo atveju – tos pačios ministerijos audito tarnybai. Tačiau ši tarnyba pateikė naują prašymą dėl mokėjimo tuo pačiu pagrindu. Šiomis aplinkybėmis, remdamasis Prezidento dekreto 21 straipsnio 1 dalimi, minėtas komisaras, vis dar nesutikdamas su prašymu, perdavė savo „neigiamą ataskaitą“ *Elegktiko Synedrio*, kad šis priimtų dėl jos sprendimą.

- 24 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad *Elegktiko Synedrio* su savo komisaru, komanduruotu į Kultūros ir turizmo ministeriją ir surašiusiu ginčijamą neigiamą ataskaitą, susiję akivaizdžiu struktūriniu ir funkcinu ryšiu, kuris neleidžia šios institucijos pripažinti trečiuoju asmeniu minėto komisaro atžvilgiu (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Corbiau* 16 punktą ir minėto Sprendimo *Schmid* 38 punktą).
- 25 Taigi priimdami sprendimą dėl savo komisaro „neigiamos ataskaitos“ *Elegktiko Synedrio* neturi trečiojo asmens statuso atsižvelgiant į egzistuojančius interesus, todėl nėra nešališki, kaip to reikalaujama, ginčijamų išlaidų gavėjo, šiuo atveju K. Antonopoulou, atžvilgiu (pagal analogiją žr. 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *RTL Belgium, C-517/09*, Rink. p. I-14093, 47 punktą).
- 26 Toliau reikia konstatuoti, kad, skirtingai nuo Konstitucijos 98 straipsnio 1 dalies f punkte aprašytos *Elegktiko Synedrio* kompetencijos „spręsti ginčus“ dėl pensijų skyrimo ir Konstitucijos 98 straipsnio 1 dalies g punkte numatytos kompetencijos „nagrinėti“ bylas dėl valstybės civilinės ar karo tarnybos tarnautojų atsakomybės, jų kompetencija, apimanti nagrinėjamą prašymą priimti prejudicinį sprendimą, susijusi su valstybės išlaidų išankstiniu „auditu“ remiantis Konstitucijos 98 straipsnio 1 dalies a punktu, todėl ji neskirta teismo pobūdžio sprendimui priimti.
- 27 Iš tikrųjų šiuo klausimu iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad naudodamiesi šia kompetencija *Elegktiko Synedrio* turi vertinti viešųjų išlaidų teisėtumą biudžeto atžvilgiu ir priimti sprendimą, neturintį *res judicata* galios.
- 28 Taigi toks sprendimas priimamas ne pagal procedūrą, skirtą teismo pobūdžio sprendimui priimti, priešingai nei reikalaujama pagal šio sprendimo 19 punkte nurodytą teismo praktiką.
- 29 Galiausiai teismo posėdyje buvo nustatyta, kad suinteresuotasis asmuo, kaip pagrindinėje byloje ginčijamų išlaidų gavėjas, nėra *Elegktiko Synedrio* vykstančios procedūros šalis, o ši procedūra išimtinai skirta *Elegktiko Synedrio* komisaro ir leidimo išlaidoms prašančios administracinės institucijos ginčui dėl šių išlaidų ir taikytos procedūros teisėtumo.
- 30 Administracinėje procedūroje suinteresuotasis asmuo, kaip ginčijamų išlaidų gavėjas, yra paprastas stebėtojas, palaikantis ministerijos, ketinančios jam išmokėti darbo užmokestį, audito tarnybos poziciją.
- 31 Tik vėlesnėje stadijoje, jei būtų kreiptasi į administracinį teismą, dėl suinteresuotojo asmens ir administracijos ginčo dėl minėto darbo užmokesčio išmokėjimo būtų priimtas teismo sprendimas. Tokiu atveju administracinis teismas turėtų nuspėti dėl suinteresuotojo asmens teisės į darbo užmokestį, prireikus sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Victoria Film* 18 punktą).
- 32 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi institucija negali būti laikoma veikiančia pagal savo teisinius įgaliojimus (pagal analogiją žr. 2010 m. sausio 12 d. Nutarties *Amiraike Berlin, C-497/08*, Rink. p. I-101, 21 punktą bei 2011 m. kovo 24 d. Nutarties *Bengtsson, C-344/09*, Rink. p. I-1999, 19 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

- 33 Iš išdėstytų konstatavimų, vertinamų bendrai, darytina išvada, kad aplinkybėmis, kuriomis pateiktas nagrinėjamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, *Elegtiko Synedrio* nelaikytini teismu pagal SESV 267 straipsnį, todėl jie neturi teisės pateikti Teisingumo Teismui prašymo priimti prejudicinį sprendimą.
- 34 Taigi *Elegtiko Synedrio* pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą pripažintinas nepriimtiniu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 35 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų *Elegtiko Synedrio* nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti ši institucija. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

***Elegtiko Synedrio* (Graikija) 2011 m. liepos 11 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas.**

Parašai.